

ΕΤΟΣ 56ον

27 Ιανουαρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 4 (2852)

METANOIA – ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Η σημερινή εύαγγελική περικοπή περιέχει όλα τά στοιχεῖα καί τά γνωρίσματα τῆς ἔμπρακτης μετάνοιας καί τῆς ἔξομοιόγησης τοῦ ἀμαρτωλοῦ ἀρχιτελῶν Ζακχαίου, ἀλλά καί τῆς ἅμεσης δικαίωσης καί σωτηρίας πού χορηγεῖ ὁ Θεός. Ὁ Ζακχαῖος ζητοῦσε νά δεῖ τὸν Χριστό καί ὁ Χριστός ζητοῦσε νά σώσει τὸν Ζακχαῖο. Ὁ Ζακχαῖος δέν ἀνέβηκε ἀπλά σωματικά στὸ δέντρο, ἀλλά ψυχικά ἀνυψώθηκε πρός τὸν Θεό. Μετανόησε, ἔξομοιογήθηκε, σώθηκε!

Τί εἶναι μετάνοια

Μετάνοια εἶναι ἡ ἐσωτερική ἑκείνη στάση τῆς ψυχῆς πού ἔχει φθάσει στή συνίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητάς της. Ὁριοθετώντας αὐτή τήν ἀπόφαση τῆς ψυχῆς θά πούμε πώς: Μετάνοια εἶναι νά μήν ξαναπέσει κανείς στίς ἵδιες ἀμαρτίες. Μέ αλλήλα λόγια ἡ μετάνοια δέν εἶναι μιά τυπική καί ἐξωτερική ἀλληλαγή στή συμπεριφορά γιά κάποιες ἀμαρτίες πού διαπράχθηκαν. «εἶναι ἔκ-σταση τῆς ψυχῆς ἀπό τό λάθος, εἶναι βαθιά ἀλληλαγή, προσωπική ἀνακαίνιση τοῦ ἀνθρώπου».

Ἡ ἀνάμνηση τῶν ἀμαρτιῶν ὄδηγεῖ τήν ψυχή στήν ἀληθινή μετάνοια, δηλαδή στήν ταπείνωση καί τή συντριβή. Τό πρῶτο βῆμα πρός τή μετάνοια γίνεται μέ τήν ταπείνωση. “Οποιος εἶναι ταπεινός θά μετανοήσει πρῶτα ἐνώπιον τῆς ψυχῆς του γιά τίς ἀμαρτίες του. Ἀπό τήν ταπείνωση πηγάζει ἡ λύπη, ἀπόδειξη πώς ὁ ἀνθρωπος συναισθάνεται τήν ἀμαρτωλότητά του καί θλίβεται γι’ αὐτήν. Ἡ λύπη γεννάει τόν ἀληθινό πόνο τῆς μετάνοιας καί τήν ἀνάμνηση τῆς κάθε ἀμαρτίας. Γενικά, ὅπου ὑπάρχει ἐσωτερική συντριβή, ἐκεῖ ὑπάρχει καί γνήσια μετάνοια. Ἡ ἐσωτερική συντριβή ἀποτελεῖ τήν ἀρχή τῆς μετάνοιας! Κι αὐτό εἶναι μιά προϋπόθεση.

Πώς ἐκδηλώνεται ἐξωτερικά ἡ ἐσωτερική συντριβή τῆς ψυχῆς; Μέ διάφορα πνευματικά γυμνάσματα: Νηστεία, σκληραγγία καί κυρίως μέ τή λύπη καί τά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. 1θ' 1-10)

Ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ιεριχό. Καὶ ἴδοι, ἀνὴρ ὄνοματι καλούμενος Ζακχαῖος· καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος, καὶ ἔζητε ἵδεῖν τὸν Ἰησοῦν τίς ἐστι, καὶ οὐκ ἥδυνατο ἀπὸ τοῦ ὅχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρός ἦν. Καὶ προδραμών ἔμπροσθεν, ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν, ἵνα ἔδῃ αὐτὸν, ὅτι ἐκείνης ἥμελλε διέρχεσθαι. Καὶ ὡς ἥλθεν ἐπὶ τὸν τόπον, ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτόν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε, σπεύσας κατάβηθι σῆμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι. Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων. Καὶ ἴδοντες πάντες διεγόγγυζον, λέγοντες ὅτι παρὰ ἀμαρτωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι. Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος, εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· ἴδού, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς, καὶ εἰ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς νίστος Ἀβραάμ ἐστιν. Ἡλθε γὰρ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπολωλός.

δάκρυα ὡς ἀπόδειξη μιᾶς γνήσιας μετάνοιας. Αὐτοῦ τοῦ εῖδους τά δάκρυα εἶναι γεμάτα εὐφροσύνη κι αὐτό τό πένθος εἶναι ύπόθεση χαρᾶς! "Οπως τό σκουλήκι γεννιέται ἀπό τό ξύλο καί τό κατατρώγει ἀπό τό μέσα μέρος, ἔτσι καί ἡ ἀμαρτία κατατρώγεται ἀπό τή πλύπι ἐκείνη πού ὀδηγεῖ στή μετάνοια. Ή ἐλεημοσύνη καί ἡ ὑπομονή εἶναι ἄριστοι ὄδοι ἐκδήλωσης ἔξωτερικά τῆς συντετριμμένης καρδιᾶς.

Τά καλά πλεγόμενα ἔργα μας ἔξαπλείφουν τίς ἀμαρτίες;" Οχι. Άπλα ἔχουν τή δύναμην νά σταματοῦν τήν τάση γιά περαιτέρω διάπραξη ἀμαρτιῶν. Πῶς ὅμως ἔξαπλείφονται οι ἀμαρτίες;

Μέ τό μυστήριο τῆς ἔξομοιλογήσεως

Τί εἶναι ἡ ἔξομοιλόγηση; Εἶναι ἡ θεοσύστατη ἐκείνη πράξη κατά τήν ὄποια ὁ Θεός μέσω τοῦ ἱερέα συγχωρεῖ τίς μετά τό βάπτισμα ἀμαρτίες ἐκείνων πού εἰλικρινά μετανόησαν καὶ ἔδαγόρευσαν τίς ἀμαρτίες τους ἐνώπιον τοῦ ἱερέα. Μερικοί πλένε πώς ἔξομοιλογοῦνται στίς ιερές εἰκόνες τῶν ναῶν ἢ τῶν σπιτιῶν τους κι ἔχουν τήν ἐντύπωση πώς ἀφέθηκαν οι ἀμαρτίες τους. "Αλλο ἔξομοιλογητική προσευχή κι ἀλλο ἔξαγορέυση τῶν ἀμαρτιῶν στό ἔξομοιλογητήριο. 'Ο Ζακχαῖος ἐπί παραδείγματος δέν ἔθλεγε ἔξομοιλογητικές προσευχές πάνω στό δέντρο βλέποντας τόν Κύριο, ἀλλά στό σπίτι του καί δημόσια! Αὐτό εἶναι συντριβή, αὐτό εἶναι μετάνοια, αὐτό εἶναι γνήσια ἔξομοιλόγηση!

'Ο ἀνθρωπος, ὅταν αἰσθάνεται βαριά τήν ψυχή του ἀπό διάφορες ἀμαρτίες, δέν πρέπει νά ντρέπεται, ἀλλά νά πηγαίνει στό ναό. 'Έκεϊ θά βρεῖ καί τόν γιατρό (τόν πνευματικό ιερέα) καί τά φάρμακα γιά τή θεραπεία. 'Ο Θεός δέν κατέβασε ἀπ'

Μετάφραση της Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ἐπερνοῦσε ὁ Ἰησοῦς διά μέσου τῆς πόλεως Τερίχῳ. Ἐκεῖ ἦτο κάποιος πού ὡνομάζετο Ζακχαῖος· ἦτο ἀρχιτελώνης καὶ πλούσιος, καὶ ζητοῦσε νάντη ποιός εἶναι ὁ Ἰησοῦς, ἀλλὰ δέν μποροῦσε ἀπό τὸ πλῆθος διότι ἦτο κοντός τὸ ἀνάστημα. Ἔτρεξε λοιπόν ἐμπρός καὶ ἀνέβηκε ἐπάνω σέ μια μουριά, διά νά τὸν ἰδῃ, διότι ἀπό ἐκεῖ ἐπρόκειτο νά περάσῃ. Ὁταν ἔφθασε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ μέρος αὐτό, ἐσήκωσε τὰ μάτια του καὶ τὸν εἶδε καὶ τοῦ εἶπε, «Ζακχαῖε, κατέβα γρήγορα, διότι πρέπει νά μείνω στὸ σπίτι σου σήμερα». Καὶ κατέβηκε γρήγορα καὶ τὸν ὑποδέχθηκε μέχρι της. Ὁταν εἶδαν αὐτό, δύοι παρεπονοῦντο καὶ ἐλεγαν, «Εἰς τὸ σπίτι ἀμαρτωλοῦ ἀνθρώπου προγείνεται νά μείνῃ». Ὁ Ζακχαῖος ἐστάθηκε καὶ εἶπε εἰς τὸν Κύριον, «Τό ἥμισυ τῆς περιουσίας μου δίνω, Κύριε, εἰς τοὺς πτωχούς καὶ ἔαν μέ δόλιον τρόπον ἐπῆρα ἀπό κάποιον τίποτε, θά τοῦ τὸ ἀποδώσω τέσσερις φορές περισσότερον». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, «Σήμερα ἔγινε σωτηρία σέ τοῦτο τὸ σπίτι, διότι καὶ ὁ ἀνθρωπός αὐτὸς εἶναι ἀπόγονος τοῦ Ἀβραάμ, καὶ ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἔλθε νά ἀναζητήσῃ καὶ νά σώσῃ τὸ ἀπολαύλος».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Αρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

τὸν οὐρανό ἀγγέλους ἢ ἀρχαγγέλους γιά πνευματικούς· ἀπό τὴν ἴδια τὴν ποίμνη διαθέγει καὶ τὸν ποιμένα, ὥστε νά δίνει τὴν ἄφεση, γνωρίζοντας καὶ τίς δικές του ἀμαρτίες. Καὶ στίν ἔξομοιλόγηση, ὅπως καὶ στά ἄλλα μυστήρια, «Πλατύρ, Υἱός καὶ τὸ Ἀγιον Πνεῦμα πάντα οἰκοδομεῖ· ὁ ιερεύς τὴν ἔαυτοῦ δανείζει γηῶσσαν καὶ τὴν ἔαυτοῦ παρέχει χεῖρα», ὑπογραμμίζει ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος.

Ἀναγκαιότητα ἔξομοιλόγησης

Γιά νά μπορεῖ ὁ κάθε ἀνθρωπός νά κοινωνεῖ ἄξια, θά πρέπει προηγουμένως νά ἔχει ἔξομοιλογηθεῖ. Νά κάνει ἔνα ἐσωτερικό λουτρό τῆς ψυχῆς του. Μέριμνα τοῦ καθενός πάντοτε βέβαια, πρέπει νά εἶναι ἡ ψυχική του καθαρότητα ἀλληλά κυρίως πρίν ἀπό τή θεία Κοινωνία. Ἡ ἔξομοιλόγηση εἶναι τὸ λουτρό τῆς ψυχῆς. Εἶναι τό πιμάνι στὸ ὄποιο καταφεύγει κάθε ταραγμένη ὑπαρξη. Εἶναι πράξη ὕψιστης σημασίας! Χωρίς αὐτήν ὁ χριστιανός δέν μπορεῖ νά κοινωνήσει ἄξια, ἢ καὶ ἄν κοινωνήσει ἡ θεία Κοινωνία γίνεται φωτιά πού τὸν κατακαίει!

Πόσες φορές πρέπει νά ἔξομοιλογεῖται κανείς; Ἐπειρες πλέει ὁ Κύριος στὸ Εὐαγγέλιο, γιά νά τὸ μεταφράσει αὐτό ὁ ἄγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ὡς ἔξης: «ἐλθατε σέ μένα, (στὸν πνευματικό δηλαδή), δόσο συχνά κι ἄν ἀμαρτάνετε, κι ἐγώ θά σᾶς θεραπεύσω!» Ἄξια πάντως δέν ἔχει νά ἔξομοιλογούμαστε πολλές φορές ἢ ἀσυναίσθητα, ἀλληλά ἔξομοιλογούμενοι κάθε φορά εἰπικρινά νά θεραπεύμαστε ἀπ' τίς πνευματικές ἀρρώστιες καὶ νά ἔχουμε μέσα μας πάντα τὴν χάρην τοῦ Θεοῦ. Ἀμήν.

† A.X.

27 Ιανουαρίου 2008: KYPIAKH IE' LOYKA (TOY ZAKXAILOY)

† Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως

(ἀνακομιδὴ λειψάνου ἐν ἔτει 438), Μαρκιανῆς βασιλίσσης.

Τίχος: β' – Εωθινόν: Β' – Απόστολος: Εβρ. ζ' 26-π' 2 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιθ' 1-10.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ KYPIAKH: 3 Φεβρουαρίου, ΙC' Ματθαίου (Τῶν ταλάντων).

Απόστολος: Β' Κορ. ζ' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. κε' 14-30.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΚΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟ

Η προσωπικότητα καί ἡ θεολογία – ἀγίου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

(Α' ἔκδοση σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 848)

Κυκλοφορήθηκε ἀπό τὸν Ἀποστολικὴν Διακονίαν ὁ ἀφιερωματικός τόμος «Χρυσοστομικὸν Συμπόσιον», ἀντίξιος τῆς τιμῆς πρὸς τὸν μεγάλο ἐκκλησιαστικὸν πατέρα καὶ προστάτην Ἡγίῳ της. Σκοπός αὐτῆς τῆς συλλογικῆς ἐκδόσεως εἶναι ἡ σύγχρονη ἀνάδειξη τῆς προσωπικότητος καὶ τῆς θεολογίας τοῦ ἀγίου Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μέσα ἀπό τὰ ἐπιστημονικά μελετήματα σεπτῶν Ιεραρχῶν, πανεπιστημιακῶν Καθηγητῶν καὶ εἰδικῶν ἐρευνητῶν.

Προτάσσονται τὰ Μνημύματα καὶ οἱ Χαιρετισμοί ἀπό τὰ Πρεσβυτερικά Πατριαρχεῖα καὶ τὶς Αὐτοκέφαλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες καὶ ἔπονται τὰ χρυσοστομικά μελετήματα, πού ἀναφέρονται ἀφ' ἐνός μὲν στὸν προσωπικότητα τοῦ ι. Χρυσοστόμου, ἀφ' ἑτέρου δέ στὸν ἐρμηνευτικό, ποιμαντικό, κυρυκτικό ἢ ἄλλῳ διάστασην τοῦ ἔργου του. Ιδιαίτερη ἀναφορά γίνεται τόσο στὸ συναξάριο, στὰ ιερά λειψάνα καὶ στὸν εἰκονογραφία τοῦ ιεροῦ πατρός, δοῦ καὶ στὴν χριστοκεντρική ἐρμηνευτική του, στὴ σχέση του πρὸς τὴν ἀρχαία ἑλληνική φιλοσοφία, στὴν χριστολογία του, στὴ σωτηριολογία του, στὸν ἥθική της γλώσσας του κ.ἄ.

Παρακαλούμενοι στὸ νέο Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὴν ἐκπομπή «Οἰκουμενική Ὁρθοδοξία», Ὁ Χριστιανισμός στὸν Σλαβικό κόσμο, μὲ τὸν Ἀρχιμανδρίτη Προκόπιο Πετρόγιδη, συνεργάτη τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν σχέσεων. Κάθε Παρασκευή στὶς 21:30.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κύριυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναό Ἀγίας Ειρήνης (δόδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὸν ὃποια περιτασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὅμιλει. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κύριυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προοκυνηματικό Ναό Ἀγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἀγίας καὶ ὅμιλει ἔνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιπτὸν φύλλο ὄρθιοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ιερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

* Η «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diaconia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diaconia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm